

A ...Törvényszék a jogtanácsos (... szám alatti) által képviselt ... (...szám alatti) felperesnek - ... jogtanácsos által képviselt ...Rendőrfőkapitányság (... szám alatti) alperes ellen elmaradt illetmény megfizetése iránt indított perében a ...Bíróság által 2015. május 26. napján.... szám alatt meghozott ítélet ellen az alperes részéről 10. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 2015. május 1. napjától 2015. szeptember 30. napjáig terjedő időre 47.000.- (Negyvenhétezer) forint elmaradt illetményt, továbbá ezen tőke után 2015. július 15. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 6:47. §-a szerinti késedelmi kamatát, továbbá 15.000.- (Tizenötezer) forint fellebbezési perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 2013. augusztus 1-től december 31. napjáig terjedő időre 41.500.- forint, 2014. január 1-től 2014. december 31-ig terjedő időre 147.600.- forint, míg 2015. január 1-től 2015. április 30-ig terjedő időre 37.600.- forint, mindösszesen 226.700.- forint elmaradt illetményt, továbbá ezen tőkeösszeg után 2014. június 15. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 6:47. § szerint számított késedelmi kamatát.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperes részére 35.000.- forint perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletével helyt adott a felperes azon keresetének, melyben 2013. augusztus 1. napjától az ítélet meghozataláig munkabér különbözet megfizetésére kérte kötelezni alperest a Kjt. 65. § (9) bekezdésében meghatározott garantált bérminimum, illetve garantált illetmény vonatkozásában, figyelemmel arra, hogy 2013. augusztus 1. és 2015. január 1. napja közötti időben alperes nem igazította a felperes jövedelmét a garantált bérminimumhoz, illetve nem hozott rendelkezést a munkáltatói mérlegelésen alapuló illetményrész megváltoztatásáról. Így a felperes 2013. augusztus 1-től 2013. december 31. napjáig havi 8.300.- forinttal, 2014. évben havi 12.300.- forinttal kevesebb jövedelmet kapott. 2015. évben a 122.000.- forint garantált bérminimum figyelembe vételével a kollektív szerződés rendelkezése alapján a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész 5.000.- forintos emelését is figyelembe véve, havi 9.400.- forint elmaradt garantált bérminimumra történő kiegészítés elmaradását állapította meg.

Ítéletének indokolásában kifejtette az I. rendű alperes védekezése vonatkozásában, hogy helyesen hivatkozott az alperes arra, hogy a munkáltató jogosult a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész összegét csökkenteni, amennyiben az összilletmény összege nem csökken. Azonban alperes ezen lehetőséggel 2014. december 31. napjáig nem élt, változatlanul 35.500.- forint összegben biztosította a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt a felperes részére, így a munkáltatói

döntésen alapuló illetményrészként 35.500.- forint jogosan járt a felperes részére. Ezen túlmenően lett volna a munkáltató kötelessége az, hogy a garantált illetményrész összegét a garantált bérminimum összegére kiegészítse. Alperes utólag már nem hivatkozhat arra, hogy a valóságban a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész összegét lecsökkentette.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a felperes keresetének az elutasítását, másodlagosan az ítéletnek az alperes marasztalásával érintett részében történő hatályon kívül helyezését, az alperes számára elfogadható, helyes jogértelmezésen alapuló és méltányos döntés meghozatalát kérte.

Fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a felperest az elmúlt években kár nem érte, minden esetben biztosított volt részére a kötelező előresorolás miatti bérnövekmény, illetve a kollektív szerződés alapján három évente az 5.000.- forint illetményemelés. Alperes a felperes esetében a kereseti időszak minden évében alkalmazta az adott évre irányadó kormányrendeletben megállapított garantált illetmények összegére vonatkozó rendelkezéseket.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, előadva, hogy az alperes nem kifejezetten a garantált illetmény, hanem csak az összilletmény tekintetében biztosította a garantált bérminimum tekintetében a Kjt. 66. § (9) bekezdésében foglalt előírást. Kérte továbbá, hogy az első fokon hozott ítéletben megítélt összegben túl a törvényszék marasztalja az alperest a 2015. május 1. napjától 2015. szeptember 30. napjáig terjedő időszakra havi bruttó 9.400.- forint, összesen 47.000.- forint illetmény-különbözet és annak törvényes kamata tekintetében. Kérte másodfokú perköltségei megtérítését is.

A törvényszék az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy az alperes fellebbezése nem megalapozott, a felperes fellebbezési ellenkérelme megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított döntése megfelel az alkalmazandó és általa is alkalmazott jogszabályi rendelkezéseknek, ezért azt a törvényszék a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, utalással a Pp. 354. § (3) bekezdésére is, helyes indokainál fogva hagyta helyben.

Az alperesi fellebbezésében felhozottakra figyelemmel csupán kiemeli a törvényszék, hogy a 2013. augusztus 1-jét követően bekövetkezett jogszabályváltozásra tekintettel a garantált illetménynek el kell érnie a minimálbért, illetve a garantált bérminimumot. Ezzel összefüggésben a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész csökkenthető, de ezt a besorolási okiraton is fel kell tüntetni, és csak addig a mértékig, hogy a közalkalmazott illetménye ne legyen alacsonyabb, mint a korábbi teljes összes illetménye. Azokban az esetekben, amikor a munkáltató az okiraton nem tüntette fel, hogy a garantált illetményt a mérlegelési jogkörben adott rész terhére növelte, utóbb a munkáltató nem hivatkozhat arra, hogy a két illetményelem együttesen meghaladta a kötelező legkisebb munkabér, illetve garantált bérminimum összegét, és az alapilletmény, azaz a garantált illetmény és a kötelező legkisebb munkabér, illetőleg bérminimum közötti különbséget utólag megfizetni tartozik.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet meghozatalától eltelt időszak tekintetében az illetmény-különbözetre az alperes marasztalását, mely kérelemnek a törvényszék helyt adott és a 2015. május 1-től 2015. szeptember 30-ig eltelt időre további 47.000.- forint illetmény-különbözet és annak törvényes kamata megfizetésére kötelezte az alperest.

Az alperes pervesztes lett, illetékmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. sz. rendelet 13-14. §-ai szerint az állam viseli, míg alperes köteles a Pp. 78. §-a alapján

a felperesnek megfizetni a másodfokú perköltségét, melyet a törvényszék a felperes által érvényesített összegben állapított meg.

..., 2015. október 13.

... sk. a tanács elnöke

... sk. előadó bíró

...sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő